

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

محمد هارون خپل شععی

۲۶ فبروری ۲۰۱۲

د

علي محمد مُخلص
عرفاني فرهنگي

د

محمد هارون خپل شععي
ليکنه او څېړنه
۴۱

۱۱۰- سفلي او علوي عالم : وگورئ عالم او د هغه ډولونه

۱۱۱- سکونت :

سکونت، په لغت کي مسکين توب، فقيرۍ، غريبۍ، نادارۍ، ارام، استراحت/ اسرحت، هوساينې، کرارۍ، سکون، استوگنۍ/ استوگنې، اوسېدنې، اقامت او داسي نورو ته وايي^۱.

سکونت، د روښانيانو په عرفاني سیر او سلوک کي تر ټولو وروستی او لوړ مقام دی. د پښتنو وتلي عرفاني لارښود او زړور سياسي مشر- پير روښان اورمر 'انصاري' (۹۳۱ - ۹۸۰ هـ.ق) په خپل نامتو اثر « صراط التوحيد » او ځينو نورو آثارو کي ځانته د مسکين خطاب کړی دی؛ او زموږ د عارف شاعر، علي محمد مخلص، په گډون يې نورو مريدانو هم د « ميا مسکين » په نامه يادونه کړې ده. د ميا مسکين د عرفاني ډکتورينو له مخي، د حقيقتو پلټونکي سالکان د « مسکين » مقام ته تر رسېدو پوري د جسمي رياضت د بېلابېلو پړاوو پر تېرولو سربېره، په خپل عرفاني سفر کي هم خورا اوږدې لاري او مزلونه وهي. دا عرفاني لاري او مزلونه په دې ډول دي : انسان له کوږه (کفره) اسلام ته واوړي؛ له گونا څخه توبه وباسي؛ وروسته د خدای په ذکر لاس پوري کي؛ په ذکر سره بېنا سي، بېنا نيژدې سي؛ نيژدې وصل سي؛ واصل يگانه سي؛ او بالاخره يگانه مسکين سي^۲. د ميا روښان له دې بيانه په ډاگه مالوميري، چي يوازي د يادو سوو صفتواو ځانگړتياوو خاوند مسکين، د سکونت لوړ عرفاني مقام ته رسېدلای سي. د پير روښان د عرفاني ډکتورينو له مخي، مسکين پر عرفاني پوهي (شريعت، طريقت، حقيقت او معرفت) سربېره د نېکو خويو او نېکو

عملوځښتن؛ او داسي ازاد عارف گڼل کيږي، چي بي الهي ميني يې زړه د دنيا او عقبا له هر حجاب څخه پرې کړی يې (وي). د حقيقت موندني او الهي ميني دې لور مقام ته رسېدلی عارف، په عرفاني اصطلاح د کامل ازاد، کامل اکمل، کامل مکمل، کامل تمام اوداسي نورو په نومو هم ياد سوئ دئ.

سکونت د روښاني سیر او سلوک له عرفاني اصطلاحاتو او پړاونو څخه شمېرل کيږي، چي د اسلامي تصوف او عرفان په نورو طريقوکې (کي يې) له دغه راز صفتو او خصوصيتو سره نوم او نښان نه ليدل کيږي. زياترو تصوفي او عرفاني مخکښانو د پير روښان د عرفاني طريقت ددې لور مقام پر ځای « فنا الفنا »، « فنا في الله او بقا بالله »، « تخلقوا باخلاق الله »، « موتوا قبل ان تموت »، « جمع الجمع » او داسي نور عرفاني اصطلاحات کار کړي دي. که څه هم دا ټول عرفاني اصطلاحات هم د روښاني د وړي په منظمو آثاروکي په کثرت سره بيان سوي دي.

زموږ اندېشمند شاعر، علي محمد مخلص، په خپل عرفاني او تاريخي اثر « حالنامه » کي د توحيد او سکونت د اثبات په باب، د امام جعفر صادق يو ژور او دقيق عرفاني بيان راوړی دئ، چي يادونه يې دلته بي گټې نه ده. هغه وايي: « من عرف الفصل من الوصل و الحركة من السكونة فقد بلغ الى التوحيد القرار » ياني هغه څوک، چي بېلتون له وصاله او خوځښت له کرارۍ څخه وپېژني، په رښتيا سره نوداسي څوک د کرارۍ و توحيد ياني سکونت ته رسيږي. په دې ډول، تر هغه مهاله چي واصل عارف و توحيد ته نه يې رسېدلی د سکونت او ارام مقام ته هم نسي رسېدلای^۳. مخلص، د روښاني سیر او سلوک له عرفاني اصولو او لارښوونو سره سم، په خپل پښتو ديوان کي، د سکونت مقام د خپل عرفاني طريقت د معراج په توگه، په ډېرو ژورو نظريو او ښکلو تصويروکي بيان کړی دئ. هغه، په يوه غزله کي « مسکين » د هغه رسېدلي عارف په توگه انځوري، چي د څښتن تعالى د غوره سوو خوږو په تر لاسه کولو سره يې خپله هستي ډوله نېستي له منځه وړي يې؛ او د حق له بي فنا او بي انتها هستۍ سره يې د يوځای کېدو په مرسته د ابدې بقا مقام تر لاسه کړي يې:

مقام اتم د معرفت دئ، دی مسکين په سکونت دئ

چي قرار پر سکونت شه ساکن خلاص شي له رحلته

د مسکين خوی د احد دئ، دی په صف د محمد دئ

له صورته گوښه شوئ، دی واقف شه له عزلته

مخلص، په بله غزله کي « مسکين » ته د داسي موحد عارف په څېر گوري، چي د توحيد په نور يې د اغيارو او حجابوهر ډول سپوری او تياره له مخي تېښي. د ده له نظره، د توحيد لمر د سکونت د مقام څښتن، د پوهي او عرفان واسمانو پورته کي؛ او « مسکين » ته د فاضلانو په منځ کي د وتلي او مخکښ مرتبه ورکي:

چي ساپه يې د توحيد په نمر شوه محوه

سرتنه پای يې د آفتاب په نور شاگل که

چي يې قراري حاصله شوه مخلصه!

دا مسکين يې په فاضلو کي فاضل که

بل ځای د خپل عرفاني سیر او سلوک د معراج په توگه، د حق تعالى ناپايه او لايزاله هستۍ ته د رسېدو

په هيله د « مسکين » عارف په خوږو او صفتوپسي داسي هڅه کي:

نن صفت د مخلص ونښه مخلصه!

چي يې خوی د مسکین ونيوه مسکین شي

که څه هم مخلص، په خپله عارفانه شاعرۍ کې، هر ځای د الهي مینې په اور او لمبو کې سوځي؛ هیڅکله د دنیا د مال او منال یا د جنت د حورو او غلمانو سرخوړی نه اخلي؛ خو په یوه غزله کې د آخرت نعمتونه او شتېمنۍ، د « مسکین » په حق کې د حق تعالی پېروزیڼه ګڼي :

د عقبا ۴ دولت هغه لره خدای کړی

چي لويي په دنیا نه غواړي مسکین شي

مخلص، په یوه غزله کې، یوازي د « مسکین » مقام ته رسېدلی عارف، د عرفاني ارشاد او خلافت ور ګڼي :

د عارف چي سکونت يې تختگاه شي

په معنا کبني به عارف مسکین بادشاه شي

خلافت پر باندي ښايي که يې کاندي

چي د هر مقام له پوهي دی آگاه شي

په بل ځای کې د تمکین د څښتن په پرتله، د مسکین اروا ازاده؛ او په خدای خوی موصوفه بولي :

د تمکین څښتن طاعت که په تصديعه

د طاعت تکليف ساقط شي له مسکينه

په صورت که عبادت روح يې آزاد دی

د مسکین روح په خدایي صفت متينه

د مسکین ارواح آزاد له تلو راتلو دی

کُل د جسم صفت محوه له امينه

د عرفان په ناپایه دریاب کې د مخلص ژوري غوټې؛ په تېره بیا په روښاني طریقت کې د خلافت او ارشاد مقام ته د هغه رسېدل، ټول د دې حقیقت ښکارندوی دي، چي زموږ مفکر او روښان زری عارف ، علي محمد مخلص، د سکونت پر ګدی ناست عرفاني لارښود و .

د نورو مالوماتو دپاره وګورئ : **تخلقوا باخلاق الله**، جمع او جمع الجمع ، فنا او بقا، موتوا قبل ان تموت، نفي او اثبات، هستي او نېستي .

لمنليکونه

۱ عمید ۲: ۱۴۴۷ هـ . Wehr 418.

۲ حبيبي، د پښتو ادبیاتو تاریخ ۲: ۲۶۳ .

۳ مخلص، حالتنامه پایزید روښان ۶۰ .

۴ اصل : عقبی .

۵ اصل : معنی .

پاته لري